

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 3/10
03.03.2010. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija Gorana Čavline, predsednika veća, Nevenke Važić, Anđelke Stanković, Veska Krstajića i Ljubice Knežević-Tomašev, članova veća, sa savetnikom Olgicom Kozlov, zapisničarem, u krivičnom predmetu okrivljenog S.D, zbog produženog krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 585/08 od 10.9.2008.godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Okružnog suda u Beogradu K. 1740/04 od 12.9.2006. godine u sednici veća održanoj 3.3.2010. godine, u smislu člana 422. stav 3. ZKP-a, u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije dr G.I, i odsustvu okrivljenog S.D, koji nije mogao biti obavešten na adresi iz spisa predmeta i odsustvu uredno obaveštenog branioca okrivljenog – advokata D.M, doneo je

P R E S U D U

UVAŽAVA SE zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije Ktz. 585/08 od 10.9.2008. godine kao OSNOVAN i UTVRĐUJE da je pravnosnažnom presudom Okružnog suda u Beogradu K. 1740/04 od 12.9.2006. godine povređen zakon – odredba člana 369. tačka 4. Zakonika o krivičnom postupku, u vezi člana 61. stav 2. Krivičnog zakonika, u korist okrivljenog S.D.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Okružnog suda u Beogradu K. 1740/04 od 12.9.2006. godine između ostalog, okrivljeni S.D, oglašen je krivim zbog produženog krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav1. Krivičnog zakonika za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od dve godine i šest meseci i zbog izvršenog krivičnog dela teške krađe iz člana 204. stav 1. tačka 1. u vezi člana 33. KZ, za koje mu je utvrđena kazna zatvora u trajanju od jedne godine, i uzeta kao utvrđena kazna zatvora od tri godine izrečena presudom istog suda K. 730/04 od 16.9.2004. godine, te je primenom člana 60., 63., 61. i 62. KZ osuđen na jedinstvenu kaznu zatvora u trajanju od šest godina, u koju mu je uračunato vreme provedeno na izdržavanju kazne zatvora po presudi tog suda K. 730/04 od 16.9.2004. godine, kao i vreme zadržavanja od 7.3.2004. do 8.3.2004. godine.

U odnosu na ovaj deo prvostepene presude nije bilo žalbe stranaka.

Protiv navedene presude Republički javni tužilac Srbije u Beogradu podigao je zahtev za zaštitu zakonitosti zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. Zakonika o krivičnom postupku, u vezi člana 61. Krivičnog zakonika, s predlogom da Vrhovni sud Srbije, uvažanjem ovog zahteva kao osnovanog u smislu člana 425. stav 1. ZKP-a utvrdi da je presudom Okružnog suda u Beogradu K. 1740/04 od 12.9.2006. godine povređen krivični zakon u korist osuđenog S.D. (član 369. tačka 4. ZKP-a u vezi člana 61. KZ).

Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu člana 90. stav 1. Zakona o uređenju sudova („Službeni glasnik RS“ broj 116 od 22.12.2008.godine), pošto je postupljeno na osnovu člana 422. stav 3. ZKP-a, održao sednicu u veću sastavljenom u smislu člana 24. stav 7. ZKP-a u prisustvu zamenika Republičkog javnog tužioca Srbije dr G.I, i u odsustvu okrivljenog S.D, koji nije mogao biti obavešten na adresi iz spisa predmeta i odsustvu uredno obaveštenog branioca okrivljenog – advokata D.M, na kojoj je razmotrio spise predmeta sa zahtevom, pa je našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je osnovan.

Prvostepena presuda doneta je uz povredu krivičnog zakona iz člana 369. tačka 4. ZKP-a, jer je u pogledu krivičnog dela koje je predmet optužbe primenjen zakon koji se ne može primeniti, a to je odredba člana 61. Krivičnog zakonika.

Naime, Okružni sud u Beogradu je okrivljenog S.D. oglasio krivim zbog produženog krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 1. KZ, a ova pravna ocena dela vezana je za deset protivpravnih radnji okrivljenog, navedenih u tački I izreke ispitivane presude, koje se odnose na vremenski period od decembra 2003.godine do marta 2004. godine, izvršenih upotrebom sile i pretnji neposrednim napadom na život i telo prema jedanaest oštećenih lica.

Po nalaženju ovog suda, krivičnopravni institut produženog krivičnog dela, kod krivičnog dela razbojništva, za koje je okrivljeni S.D. oglašen krivim, nije moguća po zakonu, s obzirom na odredbu člana 61. stav 2. KZ. Ovo iz razloga, što je krivično delo razbojništva složeno krivično delo, sastavljeno od dva krivična dela: prinude (člana 135. KZ) - krivičnog dela protiv sloboda i prava čoveka i građanina i krađe (član 203.KZ) - krivičnog dela protiv imovine, gde prinuda prethodi krađi i predstavlja sredstvo za njeno izvršenje. Istovetnost oštećenog, u smislu člana 61.stav 1.KZ, kao fakultativni elemenat za postojanje produženog krivičnog dela u načelu, nije uslov da se jedna kontinuirana delatnost učinioca pravno oceni kao jedinstveno delo, ali predstavlja važan element za ocenu - da li

više istovrsnih dela sa stanovišta životnog i logičnog rezonovanja čini jedinstvenu celinu. Međutim, članom 61. stav 2. KZ propisano je da krivična dela upravljena protiv ličnosti, što je slučaj sa krivičnim delom prinuda, mogu činiti produženo krivično delo samo ako su učinjena prema istom licu, a kako su u ovom krivičnom predmetu dela izvršena prema različitim licima u prostorno i vremenski odvojenim događajima, to svaka radnja za sebe sadrži sva bitna zakonska obeležja krivičnog dela razbojništva iz člana 206. stav 1. KZ, tako da sa drugom istom takvom radnjom ne može činiti jedno produženo krivično delo.

S obzirom na to da je prvostepeni sud – Okružni sud u Beogradu, u presudi K. 1740/04 od 12.9.2006.godine, primenio odredbu člana 61. Krivičnog zakonika, odnosno zakon koji se nije mogao primeniti, pogodujući okrivljenom primenom krivičnog pravnog instituta produženog krivičnog dela, to je na napred navedeni način povređen krivični zakon u korist okrivljenog S.D.

Navedena povreda zakona nije mogla biti otklonjena drugostepenom presudom Vrhovnog suda Srbije u Beogradu K. 2215/07 od 05.12.2007. godine, po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 2. ZKP-a, a povodom žalbe drugookrivljenog, jer se presuda prvostepenog suda (Okružnog suda u Beogradu K. 1740/04 od 12.9.2006. godine), ispituje samo u pogledu povrede krivičnog zakona na štetu okrivljenog.

Iz iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud je uvažanjem podignutog zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Srbije, na osnovu člana 30. stav 1. Zakona o uređenju sudova, i primenom člana 425. ZKP-a utvrdio da postoji navedena povreda zakona, ne dirajući u pravosnažnost presude, protiv koje je zahtev podignut.

Zapisničar,

Predsednik veća

Olgica Kozlov,s.r.

sudija,

Goran Čavlina,s.r.